

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202299
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8420202299.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154., právne zastúpená: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: S. H., F.. XX.XX.XXXX, XXX XX R. XXX, za účasti osobitného subjektu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 2.685,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie sčasti, a to ohľadne sumy 61,02 eur s prísl., z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 957,12 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 957,12 eur, odo dňa 21.01.2023 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že o omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

V. Osobitnému subjektu náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 29.12.2020 v jej konečnej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 14.07.2021 č.k. 4Csp 48/2020-78 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 2.685 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.685 eur od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 15.12.2017 uzavrela so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. 6270904/1720037519, na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 3.000 eur. Podľa zmluvy žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 49,40 eur do celkovej sumy 5.928 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením s jej právnym nástupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) tak, ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra OS Bratislava I., oddiel: Sa, vložka číslo 341/B. Žalovaný do podania žaloby na pôžičku uhradil celkom 567,88 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť mesačné splátky riadne a včas, VÚB a.s. listom zo dňa 28.03.2018 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovaného súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde

k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatiť. Žalovaný ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa dojednané v čl. 8.2. zmluvných podmienok a za splnenia zákonných podmienok stanovených v ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 19.05.2018 pôžičku zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.05.2018 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplatneniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Žalovaný zosplatený dlh neuhradil. Ku dňu podania žaloby celkový dlh žalovaného zo zmluvy o pôžičke predstavoval 3.191,86 eur (stĺpec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Táto suma pozostáva z nespĺnených splátok do zosplatenia celej pôžičky, v prehľade „Suma splátok“ (4 splátky x 49,40 eur = 197,60 eur), a zo splátok po zosplatení vo výške celkom 2.994,26 eur, spolu 3.191,86 eur. Žalobou si žalobkyňa uplatnila aj nárok na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 61,02 eur (stĺpec „MP3“). Žalobou si neuplatnila nárok na zmluvnú pokutu vo výške 316,60 eur (stĺpec „Pokuta“). Žalobou si uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 542152017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Hoding a.s. zlúčením, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ číslo zmluvy 1720037519, splátkový kalendár, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 28.03.2018 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 23.05.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 04.03.2021 zástupca žalobkyne oznámil, že netrvá na žalobe v časti nároku na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 61,02 eur (stĺpec „MP3“) a žalobu v tejto časti berie späť. Naďalej trval na zaplatení 2.623,98 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5% ročne od 29.05.2018 do zaplatenia.

5. Uznesením zo dňa 05.05.2021 č.k. 4Csp 49/2020-47 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, jej doplňujúcemu podaniu a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou, podaním a ich prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 10.05.2021. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

6. Uznesením zo dňa 13.05.2022 č.k. 4Csp 49/2020 - 113 súd na podnet občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, za účelom ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa v súlade s § 95 Civilného sporového poriadku pribral do konania do procesného postavenia osobitného subjektu túto právnickú osobu, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv spotrebiteľov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2022. Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe, jej doplňujúcim podaniam, prílohám, ktoré boli osobitnému subjektu riadne doručené dňa 15.07.2022, osobitný subjekt nereagoval.

7. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 13.02.2023 zástupca žalobkyne o.i. opakovane oznámil, že žalobu v časti nároku na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 61,02 eur (stĺpec „MP3“) berie späť. Naďalej trval na zaplatení 2.623,98 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5% ročne od 29.05.2018 do zaplatenia.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to o zaplatenie 61,02 eur s prísl., žalovaných titulom náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky späť pred otvorením prvého pojednávania, resp. predbežného pojednania sporu. Súd preto rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v tejto časti zastavil (Výrok I.). Predmetom konania naďalej ostal nárok na zaplatenie 2.632,98 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5% ročne od 29.05.2018 do zaplatenia.

12. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 17.02.2023 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne a osobitného subjektu na strane žalovaného, ktorí boli na toto pojednávanie riadne a včas predvolaní. Podaním doručeným súdu dňa 13.02.2023 zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavýšovať trovy konania v zmysle zásady hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Osobitný subjekt, ktorému predvolanie bolo riadne doručené dňa 18.01.2023, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadala. Žalovaný na pojednávaní nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne. Potvrdil prevzatie listín predložených súdu a doručovaných mu žalobkyňou. Bližšie rozviedol okolnosti uzavretia zmluvy o pôžičke a svoje celkové pomery v tom čase, ako aj v súčasnosti. Uviedol, že je schopný a ochotný niečo splácať v splátkach, ak sa uskomní.

13. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov žalobkyne a výsluchom žalovaného vykonaného v súlade s § 295 Civilného sporového poriadku (žalovaný nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu) súd skutkový stav v prejednávanej veci ustálil nasledovne:

14. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 15.12.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) a žalovaný uzavreli zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, evidovanú žalobkyňou pod 1720037519, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 3.000 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť žalobkyňi 120 mesačných splátok po 49,40 eur, celkom čiastku 5.749,20 eur (ďalej už len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, „Splátkový kalendár“ a „Standardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, podľa ktorých sa jednalo o bezúčelový úver s celkovými nákladmi na úver 2.749,20 eur, celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť 5.749,20 eur. Žalovaný sa zmluvou o úvere zaviazal túto celkovú čiastku 5.749,20 eur zaplatiť spoločnosti v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 49,49 eur splatných vždy 20. dňa v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.01.2018 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2027. Zmluva o úvere ďalej obsahuje údaj o výške fixnej ročnej úrokovej sadzby 15,90 %, o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 15,90%, o hodnote priemernej RPMN 12,19%, odplata za úver 16,49 %, najvyššej prípustnej výške odplaty za úver 17,46%, o dobe trvania zmluvy 120 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy.

15. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovaný do podania žaloby zaplatil celkom 567,88 eur. Táto skutočnosť vyplýva z prehľadu splátok a úhrad za dobu od 15.12.2017 do 31.10.2020 predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaný nijako nespochybnil. Podľa tohto prehľadu dňa 19.05.2018 bola preúčtovaním na úverový účet pripísaná suma 2,88 eur. Prvú úhradu žalovaný zaplatil dňa 27.07.2018, a to vo výške 300 eur. Ďalšie dňa 28.08.2018 vo výške 50 eur, dňa 14.11.2018 vo výške 100 eur, dňa 10.06.2019 vo výške 100 eur a poslednú dňa 14.02.2020 vo výške 15 eur.

16. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 28.03.2018 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanému s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 145,32 eur, ktorý žalovaného vyzvala bezodkladne zaplatiť na v listine špecifikované číslo účtu. Žalovaného súčasne upozornila, že ak do 05.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiac „01/2018“, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanému doručený vo vlastných rúk poštou dňa 05.04.2018.

17. Podľa obsahu listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 23.05.2018 táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanému spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovaného na úhradu

sumy 3.189,39 eur. Podľa tvrdení zástupcu žalobkyne tento list bol žalovanému zasielaný obyčajnou listovou zásielkou. Žalovaný v svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 17.02.2023 prevzatie listu potvrdil.

18. Podľa notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Florianovou so sídlom Bratislava, na Hodžovom námestí č. 3, N 3283/2017, NZ 54215/2017, dňa 11. decembra 2017 a výpisov z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) a VÚB Leasing a.s., Mlynské Nivy 1, 020 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 (ďalej už len „VÚB Leasing a.s.“), ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, bola z registra vymazaná ku dňu 01.01.2018.

19. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1. - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o.i., aj pohľadávky zo zmluvy o úvere v danej veci ku dňu postúpenia vo výške 2.685 eur.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 15.12.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

25. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru v zmluvných podmienkach ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z obsahu celej zmluvnej dokumentácie, ktorá obsahuje pojmy ako „Celkové náklady spotrebiteľa“, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, a pod.. Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

26. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv o úvere sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

28. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

31. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Podľa § 7 ods. 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

33. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

34. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

35. Podľa § 7 ods. 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

37. Podľa cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je teda pred uzavretím samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je veriteľ povinný aj hodnoverne preukázať (cit. § 7 ods. 16 písm. b) zákona). V opačnom prípade má to pre veriteľa dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“. Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Podľa unijnej judikatúry súd v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je povinný vždy ex offio, tzn. aj bez ohľadu

na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany strán, zaoberať sa okolnosťami splnenia tejto povinnosti veriteľom (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18 a C-449/13).

38. Bolo preto povinnosťou súdu aj v prejednávanej veci zaoberať sa splnením povinnosti pôvodného veriteľa, spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. preskúmať bonitu žalovaného pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou (a to aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku a obrany). Bolo pritom na žalobkyni ako právnom nástupcovi pôvodného veriteľa, aby splnenie tejto povinnosti svojim právnym predchodcom hodnoverne preukázala (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch). Podľa citovanej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 20) odborná starostlivosť predpokladá zistenie a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mal vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jeho príjem. Podľa judikatúry odborná starostlivosť predpokladá nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od spotrebiteľa, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu spotrebiteľa je to overenie príjmu spotrebiteľa u platiteľa, od ktorého príjem poberal. Dôkazom toho je aj Opatrenie Národnej banky Slovenska č.10 zo dňa 14. novembra 2017 (ďalej len „Opatrenie NBS“), ktoré síce vstúpilo do účinnosti až 01.01.2018 (teda 15 dni po uzavretí zmluvy o úvere v prejednávanej veci), ktoré však výslovne stanovilo, že čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (§ 5 ods. 3 Opatrenia NBS), a podľa ktorého celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch ďalej predpokladalo riadne zistenie a preskúmanie osobných pomerov spotrebiteľa, bez ktorých veriteľ logicky nemôže posúdiť celkovú výšku nákladov spotrebiteľa na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a základných životných potrieb osôb, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Podľa judikatúry pri nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľ je povinný minimálne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov spotrebiteľa znižujúcich jeho príjem. Bez zistenia a preverenia celkových príjmov a celkových výdavkov (nákladov na zabezpečenie životných potrieb a peňažných záväzkov) a ich porovnania, veriteľ logicky nemá možnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať, a prípadne ani zistiť, či spotrebiteľ neprekračuje zákonom stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať (§ 7 ods. 19 a 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn 33 Cdo 2178/2018 z 25.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn 10CoCsp 6/2022 zo dňa 31.03.2022).

39. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne v žalobe, a ani v jej doplňujúcich vyjadreniach, k skúmaniu úverovej bonity žalovaného neuviedol žiadne tvrdenia. Podľa Čl. I. a II. listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, ktoré obsahujú osobné údaje klienta a údaje o jeho zamestnaní a finančnej situácii, v čase uzatvárania zmluvy o úvere žalovaný bol ženatý, nemal žiadne nezaopatrované deti, jeho zamestnávateľom boli Verejnoprospešné služby Mesta Kežmarok, Poľná 1, Kežmarok, IČO: 42 234 891, a jeho čistý priemerný mesačný príjem za predchádzajúce tri mesiace bol 500 eur. V častiach „Mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov)“ a „Iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón)“ sú uvedené nuly. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že zmluvu o úvere uzatváral osobne v obchodnom dome Fórum v Poprade. V tom čase žil s manželkou, ktorá pracovala v Obchodnom dome Tesco, a mali spolu 3 nezaopatrované deti, narodené v rokoch 2007, 2011 a 2016. Na otázku súdu, prečo je v žiadosti uvedené, že nemal žiadne vyživovacie povinnosti, uviedol, že konkrétne okolnosti si už presne nepamätá. No nie je jediný, ktorého takto posúdili, nakoľko nebankovky sami mali záujem na schvaľovaní úverov. Ďalej uviedol, že v tom čase mali s manželkou už hypotéku na rodinný dom a platili mesačnú splátku vo výške 447 eur. O predmetný úver požiadali preto, lebo si chceli kúpiť auto. Podľa výpisu z Centrálného registra obyvateľov SR žalovaný má 3 deti, I. H., F.. XX.XX.XXXX, J. H., F.. XX.XX.XXXX I. E. H., F.. XX.XX.XXXX.

40. Žalobkyňa pre účely preukázania skutočnosti, že s odbornou starostlivosťou preskúmala pred uzatvorením zmluvy o úvere schopnosť žalovaného spotrebiteľský úver splácať, nepredložila súdu žiadne listinné dôkazy. Netvrdila, a nepreukázala nie len to, že by v zmluvnej dokumentácii uvedený čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 500 eur bola akokoľvek u zamestnávateľa žalovaného overila,

a že by bola vôbec zisťovala čistý mesačný príjem jeho manželky. Ale ani to, že by bola preverila neexistenciu peňažných záväzkov žalovaného a jeho manželky v tom čase tak, ako je to uvedené v zmluve o úvere. Žalobkyňa nepredložila súdu výpis ani z jedného z registrov, do ktorých veritelia zasielali informácie, pričom podľa výpovede žalovaného v tom čase mali s manželkou hypotekárny úver na rodinný dom s mesačnou splátkou vo výške 447 eur. Žalobkyňa tiež bez ďalšieho akceptovala v zmluve uvedený údaj o nulových nákladoch žalovaného a jeho manželky na zabezpečenie základných životných potrieb namiesto toho, aby bola dôsledne vyžadovala od žalovaného uvedenie reálnych nákladov rodiny, obývajúcej rodinný dom. Žalobkyňa nepostupovala obozretne tak, ako jej to ukladalo ust. § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď si nezistila a neoverila hodnotu ani jednej z položiek uvedených v § 20 ods. 7 písm. a, b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Bez toho logicky žalobkyňa nemohla porovnať celkové príjmy a celkové výdaje žalovaného, a tým ani s odbornou starostlivosťou posúdiť jeho schopnosť spotrebiteľský úver splácať.

41. Ak by aj súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa mala riadne overený aspoň v zmluve uvedený čistý mesačný príjem žalovaného v uvádzanej výške 500 eur, celkové náklady žalovaného v tom čase výrazne prevyšovali tento jeho príjem. Pri splátke hypotekárneho úveru vo výške 447 eur mesačne tak, ako to tvrdil žalovaný (čo žalobkyňa nijako nepoprela), zohľadnení nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného a jeho manželky len vo výške životného minima upraveného Zákonom o životnom minime, tzn. vo výške 199,48 eur mesačne na žalovaného a na jeho manželku vo výške 139,16 eur mesačne (teda, bez zohľadnenia nákladov na tri nezaopatrené deti žalovaného v tom čase), a výške mesačnej splátky predmetného úveru 49,40 eur, celkové náklady žalovaného predstavovali 835,04 eur (447 eur + 199,48 eur + 139,16 + 49,40 = 835,04 eur). Pri zohľadnení aj nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb troch nezaopatrených detí 1.108,22 eur (835,04 eur + 3 x 91,06 eur = 1.108,22 eur), teda cca viac ako dvojnásobok čistého príjmu žalovaného uvedeného v zmluve o úvere. Aj keď súd nemal preukázané skutočné dôvody, pre ktoré v zmluve o úvere neboli riadne uvedené v tom čase existujúce vyživovacie povinnosti žalovaného k trom nezaopatreným deťom, ako aj peňažné záväzky žalovaného z titulu hypotekárneho úveru na rodinný dom (žalovaný tvrdí, že nebol jediný, ktorému nebankovka prispôsobila údaje tak, aby bol úver schválený, čo by napĺňalo znaky trestného činu podvodu), súd v tomto civilnom sporovom konaní vychádzal z právnej úpravy, ktorá ukladá veriteľom ako profesionálnym subjektom na trhu s úvermi postupovať pri uzatváraní zmluvy o úvere obozretne, s odbornou starostlivosťou, a hodnoty uvádzané spotrebiteľmi si riadne preveriť. Už len uvedenie nulovej hodnoty pri mesačných výdavkoch žalovaného (SIPO, náklady na bývanie, električka) bolo nereálne a malo pôvodného veriteľa viesť k zisťovaniu reálnej výšky týchto nákladov. Pôvodnému veriteľovi tiež nič nebránilo overiť si peňažné záväzky žalovaného výpisom aspoň z jedného z úverových registrov. Postup pôvodného veriteľa v prejednávanej veci preto nemožno hodnotiť inak, ako povrchný, neobzretný a neprofesionálny. Tu súd dáva do pozornosti, že pre rozhodnutie nebolo dôležité, aké boli skutočné celkové pomery žalovaného v čase pred uzavretím zmluvy o úvere, ale akým spôsobom pôvodný veriteľ pristúpil k ich skúmaniu pre účely posúdenia úverovej bonity žalovaného.

42. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalobkyňa v konaní hodnoverne nepreukázala splnenie povinnosti uloženej veriteľovi v ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného spotrebiteľský úver splácať. Nepreukázanie splnenia povinností veriteľa stanovených vyššie cit. právnou úpravou Zákona o spotrebiteľských úveroch má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok sankciu v podobe straty oprávnenia veriteľa požadovať na spotrebiteľovi jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Úkony vykonané žalobkyňou vo veci zosplatenia celého úveru sú tak podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd zastáva názor, že porušenie tejto povinnosti žalobkyňou ako veriteľom má v danej veci podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok aj ďalšiu sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej, a to z dôvodu, že sa jedná o hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

43. Súd len dodáva, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu bola to práve žalobkyňa, ktorá mala povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu (dôkazné bremeno). Žalobkyňa bola povinná už v žalobe (príp. v doplňujúcich podaniach) okrem iného, uviesť úplné a pravdivé opísanie skutočností rozhodujúcich pre spor a označiť, prípadne pripojiť k žalobe, dôkazy na ich preukázania (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Teda, aj úplne a pravdivo opísať skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie splnenia povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať a tvrdené skutočnosti aj preukázať, čo žalobkyňa neučinila. Nebolo úlohou súdu nahrádzať procesnú pasivitu žalobkyne v tomto smere. Navyše, postup súdu pri skúmaní úverovej bonity spotrebiteľa z úradnej povinnosti (ex off) nemôže byť žalobkyni vzhľadom na množstvo obdobných spotrebiteľských sporov neznámy a prekvapivý.

44. Vzhľadom na záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľského úveru a strate oprávnenia žalobkyne ako veriteľa vyžadovať od žalovaného jednorázové zaplatenie celého spotrebiteľského úveru súd žalobkyni priznal nárok iba na zaplatenie omeškaných splátok istiny úveru. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná dňa 20.01.2018, splatnosť poslednej splátky na deň 20.12.2027. Ku dňu rozhodovania súdu (17.02.2022) bolo splatných 61 splátok. Preto súd priznal žalobkyni nárok na zaplatenie celkom 957,12 eur, čo predstavuje 61 splatných splátok istiny vo výške 25 eur, čo je 1.525 eur (3.000 eur : 120 = 25 eur), znížených o úhrady vykonané žalovaným do podania žaloby vo výške 567,88 eur (1.525 eur - 567,88 eur = 957,12 eur) a žalobu v prevyšujúcej časti istiny ako nedôvodnú zamietol (Výroky II. a III.). Aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne v spore súd považoval za preukázanú rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok vedenou v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretou medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č.4 a príloh, a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021. Žalobkyňa síce predloženými listinami nepreukázala, že by listina vyhotovená VÚB a.s. ako postupníkom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 24.06.2021 adresovaná žalovanému sa bola skutočne dostala do sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), žalovaný však potvrdil doručenie aj tejto listiny, a súd za oznámenie postúpenia pohľadávky postupcom žalovanému považoval tiež doručenie žaloby spolu s pripojenými listinami.

45. Vzhľadom na záver o sankciách veriteľa za nesplnenie povinnosti pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci súd nepovažoval za hospodárne zaoberať sa ďalej bližšie skúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska jej obligatórnych obsahových náležitostí vyžadovaných ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Navyše, z hľadiska právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa by závery o absencii niektorých náležitostí zmluvy o úvere viedli k rovnakému záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

46. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

48. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Žalobou žalobkyňa požadovala na žalovanom aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.623,98 eur od 29.05.2018 do zaplatenia, nie z jednotlivých omeškaných splátok. Žalovaný však ku dňu vydania rozhodnutia (17.02.2023) vzhľadom na vyššie uvedené závery ešte nebol v omeškaní so splátkami vo výške 2.623,98 eur. Súd preto žalobkyni nepriznal úroky z omeškania tak, ako si ich žalobkyňa uplatnila, a to pre nesprávnosť výpočtu tohto nároku. Priznanie sankčných úrokov z jednotlivých splátok, ktoré sa ešte nestali splatné, by totiž bolo v rozpore s dispozičnou zásadou upravenou v § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd žalobkyni priznal úroky z omeškania v požadovanej zákonnej výške 5 % ročne iba z priznanej istiny omeškaných splátok vo výške 957,12 eur,

a to odo dňa nasledujúceho po zročnosti poslednej splátky 21.01.2023 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol (Výroky II. a III).

50. Keďže žalovaný žiadal o povolenie splácať dlh v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobkyni prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Nemožno opomenúť, že popri splátke 100 eur mesačne už splatného dlhu v danej veci naďalej trvá povinnosť žalovaného splácať nesplatené mesačné splátky bezúročného a bezpoplatkového úveru v danej veci vo výške 25 eur mesačne. Súd zastáva názor, že vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a súdom zistené pomery žalovaného, ktorý je zamestnancom Verejnoprošpešných služieb Kežmarok, ktorého čistý príjem za mesiac január 2023 bol 1.129 eur, a ktorý t.č. žije so synom sám, výška splátky 100 eur mesačne zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku, a to pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Podľa názoru súdu ide o primeranú výšku splátky k výške splatného dlhu a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu, rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv aj na strane žalobkyne, ktorá nebude tým neprimerane zasiahnutá vo svojich pomeroch a právach, ako i žalovaných a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov Civilného sporového poriadku).

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

53. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Konanie ohľadne nároku na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 61,02 eur s prísl. bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou, ktoré žalobkyňa ničím neodôvodnila. Preto súd mal za to, že zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalobkyňa. Vo zvyšnej časti o zaplatenie 2.623,98 eur s prísl. boli strany úspešné pomerne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje 36,5% : 63,5% (957,12 eur : 1.666,86 eur). Žalovanému a osobitnému subjektu na jeho strane tak prislúcha voči žalobkyni nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 27 % trov. Keďže žalovanému a osobitnému subjektu žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, žiadnu náhradu si v konaní ani neuplatnili, súd im žiadnu náhradu trov nepriznal (Výroky IV. a V.).

Poučenie:

Proti výrokom I. - V. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).